

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 23. Lutherani Ministri e Bohemia ejecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII.
A. C. 1622.

§. XXIII.

Lutherani Ministri e Bohemia ejedi.

Barre Hist.
d' Allemagn.
tom. 9.
Merc. l. c.
Bellus l. 5.
pag. 533.

Postquam Cæsarei, Wittingavia arce occupata, totam Bohemiam a rebeli hoste liberaverant, Ferdinandus Cæsar, missio Carolo Silesiæ Duce, edictum promulgari jussit, vi cujus iterato omnibus injunctum, ut debita & bona ad rebelles proscriptos pertinentia denuntient, atque ad ærarium deponant, nullatenus vero rebellium horum vel jam damnatorum vel imposteorum damnandorum bona vendere audeant. Dein Cæsar etiam in rebelles nondum castigatos judicii acta instrui, eosque, qui neglecta Cæsaris gratia profugerant, læsæ Majestatis reos declarari, eorumque bona Imperiali ærario addici jussit: Hunc in finem in foro publico Brunæ, erecto palo tabula affigebatur, in quo reorum nomina erant descripta. Ex illis quoque, qui fuga dilapsi erant, non pauci fuere comprehensi, quos Judicum severitas morti adjudicabat, Cæsaris autem clementia absolvit, injuncta carceris poena: Sub idem tempus Schlabata Schimfanskus olim Bohemiæ Burggravius Cæsareæ Majestatis literis invitatus, habito colloquio cum Principe Liechtensteinio

steinio perhonorifice exceptus est: pa- Sæc. XVII.
 riter Comes ab Hollach obtenta delicti A. C. 1622.
 venia in Cæsaris gratiam rediit. Liech-
 tensteinus quoque Bohemiæ Vicarius,
 ut ad Cæsaris imitationem Regimen
 suum a clementia auspicaretur, Schli-
 ckii Comitatus caput in turri expositum
 e loco hoc funesto removeri iussit. Post-
 ea cunctis, qui agnita perduellionis
 culpa sese ultro sisterent, veniæ gra-
 tiam indixit, ac Cæsaris nomine edi-
 ctum promulgavit, vi cuius deinceps
 in omnibus hæreditariis ditionibus non-
 nisi per Magistratus Catholicos jus ad-
 ministraretur: quo cognito ex Luthera-
 nis non pauci, ne suis privarentur of-
 ficiis, Religionem Catholicam ample-
 xati sunt. Cum autem adhucdum
 Pragæ duo Lutherani Præcones hæ-
 rerent, qui rudem populum præcipue
 subvertebant, & non raro blasphemias,
 & calumniis Catholicos lacebant,
 alii vero ceteris insolentiores in Ca-
 tholicam Religionem inveherentur, &
 recenter ex iis unus die decima quinta
 Augusti Assumptæ B. Virgini sacra tur-
 pissimas blasphemias evomere præsum-
 pisset, alii etiam in urbibus Regiis a-
 culeata verba sererent, quæ seditio-
 nem concitare, aut saltem animos tur-
 bis deditos in rebellandi studio fovere
 possent, hinc Cæsar Lichtensteinio die

Sæc. XVII. vigesima octava Octobris præcepit, ut
A. C. 1622. hos Prædicantes ex urbe intra quatri-
 duum spatium exulare, eorumque fana oc-
 cludi juberet. Mandato vix executioni
 dato, mox recurrentibus Ministellis
 Saxonæ Elector utpote Confessionis
 Augustanæ Protector datus ad Mogun-
 tinum Electorem & Liechtensteinium
 Principem literis desuper querebatur;
 Verum Cæsar hæc querelas flocci ha-
 buit, probe gnarus, quod, si etiam in-
 firmi Principes, urbiumque Senatus
 A catholici in suis ditionibus, etsi vix
 exacto sæculo in illis omnibus Religio Ca-
 tholica a quieta & continuata per quin-
 decim ferme sæcula possessione pertur-
 bata fuisset, nullum tolerare Sacerdo-
 tem Catholicum, imo eos propudiose
 ejicere, nullumque Religionis Catholicæ
 exercitium spreta Cæsaris auctoritate,
 insuper habitis quoque Principum &
 Præfulum precibus permittere ausi es-
 sent, Cæsar id in suis Regnis hæredi-
 tariis, imo cuilibet Principi Catholico
 in suo Principatu jure quam optimo
 liceret, eo potissimum nomine, quod
 Ferdinandus Cæsar, ejusque Augustis-
 simi Prædecessores, omnesque Princi-
 pes Catholici funesto experimento e-
 docti fuissent, nullum Regnum aut Prin-
 cipatum a seditionum turbis, & bello-
 rum incendio tutum esse, quamdiu hi
 mo-

Jæger hist.
Ecccl. l. 2.
cap. 9.

motuum Cinniflones, rebellionum Buc-
 cinatores, ac clancularii Monarchici Sæc. XVII.
 A. C. 1622.
 Imperii hostes tolerantur, semper com-
 muni quieti, ac Regiæ auctoritati in-
 fidiantes. Igitur Prædicantes ultra
 quartum diem quinto adhuc die con-
 cesso extra urbem deducti Dresdam pe-
 tiere, a suæ sectæ sociis largo viatico,
 aliisque donis honorati, postea vero
 Templâ Catholicis restituta, ac Jesui-
 tis in Regnum revocatis Academiæ
 Pragensis cura demandata est.

§. XXIV.

*Ferdinandi Cæsaris literæ ad Electro-
 ris Saxonici querelas.*

Quamprimum Saxonix Prædicantes
 Pragensium Ministrorum ejectio- Carafa l. 6.
 Lotich. rer.
 Germ. l. 2.
 cap. 3.
 Arnold Hist.
 Hæres. p. 2.
 l. 17. c. 1.
 num. 16.
 Londorp.
 acta publ.
 p. 1051.
 nem Electori molestam esse comper-
 erant, mox indignationis scintillas ad
 apertum incendium declamationum
 suarum flabris inflare nitebantur: Ad
 hoc opus nemo alius aptior erat quam
 Mathias Hoe, qui Saxonix Electori ab
 Aulicis concionibus erat. Hic ad om-
 nem Aulæ auram compositus Budissæ
 publicum sermonem habuit, in quo de
 capta urbe Electori gratulaturus, eun-
 dem ad opem Cæsari ferendam horta-
 batur, vehementerque contra rebelles
 Calvinistas declamabat, amplam exin-

Gg 5 de